

แนะนำภาพยนตร์ โดย วาทีน ศาสนต์ สันติ

"คู่กรรม"

"สงครามทำให้เขาได้พบกัน และสงครามก็ได้พรากเขาไปจากกัน"

เรื่องย่อคงไม่จำเป็นต้องเล่า เพราะเชื่อว่าแฟน ทรานส์ หรือคนที่ดูคู่กรรมมาแล้วหลายต่อหลายฉบับต้องรู้ตอนจบของเรื่อง ที่เศร้าไม่สมหวังตามแบบฉบับนามปากกา ทรานส์ ดังนั้น คู่กรรม ฉบับ พ.ศ. 2556 จึงต้องทะลายนกแห่งภาพจำของเดิม ๆ เช่น วรุม, เบิร์ด ออกไปได้ ซึ่งฉบับ 2556 นี้ถือว่าดีใจและทำลายกำแพงภาพจำจนแตก นับตั้งแต่การดำเนินเรื่องแบบกระชับเพราะอาศัยภาพจำเดิม ๆ ที่คนไทยรู้เรื่องแล้ว จึงตัดฉากเล่าได้อย่างรวดเร็ว แล้วไปเน้นตรงที่ผู้กำกับอยากจะสื่อ

เปิดเรื่องมาผมชอบมาก เป็นการเล่าถึงสาเหตุการมาของนายทหารช่างญี่ปุ่นโกโบริ แล้วเปิดเรื่องเป็นภาพการ์ตูน โกโบริถูกเปลี่ยนบุคลิกให้ดูสดใสอ่อนโยน แต่พอทำหน้าที่ทหารก็เข้มแข็ง ส่วนอังคณาจิน ค่อนข้างเหมือนแบบฉบับหนังสือมาก โดยเฉพาะการเก็บความรู้สึกของเธอมือโกโบริ ที่เธอแกล้งทำเป็นไม่รัก ทั้งที่ใจรักมาก และที่ชอบคือ เธอแทบไม่เคยพูดติดโกโบริเลย นับว่าเป็นการเคารพวรรณกรรมของผู้กำกับ ตอนจบผูกเรื่องใหม่รัดกุม แต่ถือว่าไม่ขัดตาไม่ขัดใจ และตอบโจทย์ของเรื่องได้อย่างดี

ที่ต้องชมอีกก็คือเพลงประกอบเพราะ เปิดได้ถูกจังหวะถูกเวลา เรียกอารมณ์ของผู้ชมได้ดีแบบสุด ๆ ไปเลย

แม้จะดำเนินเรื่องไม่สนุก (เพราะอ่านนวนิยายมา 3 รอบแล้ว และดูมาหลายฉบับแล้ว) แต่คู่กรรมฉบับของ "เรียว-กิตติกร เลียวศิริกุล" ที่นำเสนอโดย "ณเดชน์ คูกิมิยะ" เป็น โกโบริ กับ "อรุณศรี ตีคาบาล" เป็น อังคณาจิน ก็ดำเนินเรื่องที่มีบรรยากาศดูสดใส อีกทั้งหลายจังหวะทำให้มน้ำตาซึมด้วยความอึ้งอัม

คู่กรรม : สดใส น้ำตาล

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันจันทร์ที่ 08 เมษายน 2013 เวลา 00:00 น. -

ผู้กำกับทำการบ้านมาดี โดยเฉพาะการศึกษาประวัติศาสตร์ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 และบรรยากาศของบ้านเมือง การแต่งกายสมัยสงครามแบบ รัฐนิยมจอมพล ป. โดยเฉพาะฉากบ้านเมืองย่านสะพานพุทธ และการทิ้งระเบิดบนสะพาน

ในด้านนักแสดง อรณศ เล่นได้ดี ที่ชอบคือการเก็บอารมณ์ไว้ในสีหน้า แม้ออกจะดูกระด้างไปบ้างก็เถอะ ส่วน ณเดชน์ เล่นได้ดีเกินคาด

แม้จะรู้เรื่องราวหมดแล้วก็ตาม คู่กรรมฉบับนี้ก็สามารถเรียกน้ำตาในตอนจบได้อย่างดี นับว่าเป็นหนังที่ทำให้ผมเสียน้ำตาและเช็ดน้ำตาอย่างไม่อาย ซึ่งห่างหายจากผมไปหลายปี

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/532406>